

Что быде съ Охридска Архієпископія въ седмый вѣкъ

скій Архієпископъ былъ надъ тѣхъ области каквото другъ Папа, споредъ опредѣленіе на Папа Вигилія, но видящи и това, що Охридска Архієпископія законнымъ образомъ извадена е изъ подъ зависимость на друга архієпископія съ всички тѣхъ области и що всички епископи на иститѣ области ся подчинены само на Охридскій Архієпископъ, ограждаваме неприкосновенность на независимостта и самостоятельностьта Охридскаго архієпископа и неговыхъ Епископовъ отъ непосредственна надъ нихъ Григоріева власть съ слѣдующи правдоподобности, и именно 1] Синодъ Охридскій или Иллирійскій заедно съ князя си е избралъ и е възвелъ на Архієпископскій степенъ Іоанна и Льва безъ всекое за това нѣщо предварително писменно сношеніе съ Римъ, а токмо послѣ, отъ какъ Българскій или Славяно-варварскій князь е утвърдилъ това избраніе и възведеніе, Синодътъ е извѣстилъ Григорія Великаго за своего првосвятителя съ обыкновенна просьба — ех тоге, за да знае, че го избрали они споредъ Църковны Правила и съборно споредъ Юстиніановото узаконеніе, каквото и самъ Григорій пише : “ако да ся пази у васъ древнее обыкновеніе. 2] Въ старо време, каквото и сега въ наше време, былъ е църковный обычай да ся извѣщаватъ взаимно църквигъ не токмо за избираніе на свойтъ Първосвятитель, но и за другы замѣчательны премѣны и уредбы въ нихъ, и, каквото видиме изъ Исторіи, ако е бывало това и между Римската и Цариградската Църква до съвършенното имъ отдѣленіе, то удивително ли е, ако Охридската Церковъ е упазила той обычай камъ бывшаго по преди нейнаго начальника. 3] Григорій Великій, каквото всекій може да ся увѣри изъ всичкитъ му писма, на весма много Епископы и, можеме каза, гдѣ токмо е слушалъ, че е произведень Епископъ или Архієпископъ, ето ти го и онъ съ утвържденіе и съ паллумъ (омофоръ), но токмо „ех тоге“, каквото самъ онъ казва, безъ да предвиди, чи това негово простодушно “ех тоге“, ще ся обърне въ славолубивитъ му преемници въ собственно право. И 4] Мнозина въсточны Архіереи даже равны Григорію, прибѣгаувади ся къ него за негова святость на сждъ и оправданіе, и Григорій или ги оправдавалъ или ги осждавалъ и противу воля на нихны Първосвятители распоредачи, и даже на таквы е простиралъ онъ власть, който сж имали равно нему достоинство, независимость и самостоятельность, каквото напримѣръ Александрій-